

Dansk Kinograf-Film

Udenfor Loven.

**Skelet-Øens store
Hemmelighed**

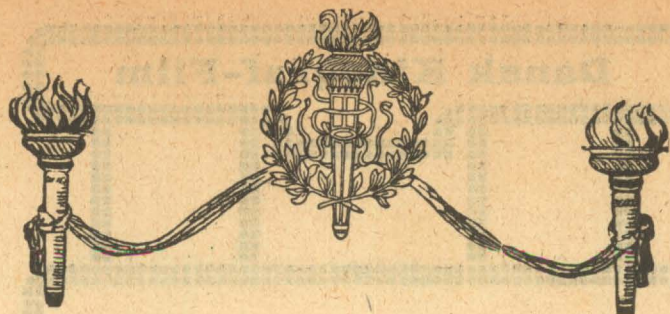
**Skuespil i 4 Akter
af Lauritz Skands.**

Optaget af
Filmsselskabet „Kinografen“, København.

Med stigende Interesse

følger man den dristige Ameri-
kaner i hans Arbejde paa at
hæve det Guld, over hvilket Havet
har bruset i ca. 400 Aar; hvor-
ledes, da hans Arbejde endelig
krones med Held, Røverrepublik-
kens Præsident griber ind med
sine dristige Folk, og nu udspilles
et Skuespil, man vil følge i største
Spænding!

Udlejes med Eneret af
A/s Kinografen, København og Bergen.

Dansk Kinograf-Film

Udenfor Loven.

- Skelet-Øens store Hemmelighed. -

Skuespil i 4 Akter af Laurids Skands.

Optaget af Filmsselskabet „Kinografen“ København.

HOVEDPERSONERNE.

Entreprenør Brown	Henrik Malberg.
James Nilson, hans Sekretær	Peter Malberg.
O'Neill, Formand for Browns Dykker- ekspedition	G. Christensen.
Mary, hans Datter	Miss Cortland.
Don Guerre, Præsident i Republiken „Brimuda“	Laurids Skands.
Fernandez, hans Nevø	Cotta v. Schønberg.
Eventyreren Jack Davy	G. Helios.
Juan, Don Guerres Agent	A. Arnbak.
Indfødte fra Republiken „Brimuda“, Negre, Kretinere, Søfolk o. s. v.	

I Aaret 1503 naaede Hævnens Søroverkaptajnen, Spanieren Don Brazy.

Døden, som han havde skænket saa mange ulykkelige Mennesker, lagde sin Knokkelhaand over ham og det Skib, der bar hans frygtede Navn. En stormende Nat sank det ved Øen Brimuda's — „Skelet-Øen“ — Klippekystr, og alt levende ombord omkom i Brændingen.

Et forvitret Sagn om denne Stranding og om de uhyre Værdier, der hvilede paa Havsens Bund i Vraget, levede gennem Tiderne. Og mange var de Forsøg, der var gjorte paa at hæve de sunkne Skatte. Men forgæves. Sagnet

fortalte, at den, som tog den sunkne Skat bort, skulde dø. Havet vilde tage ham som Sonoffer.

Den store Chikago-Ingeniør William Brown, der ved Uheld var kommen i Nød, greb Tanken: Brimuda-Skatten! Han sendte en Ekspedition paa et fuldt udrustet Dykkerfartøj til „Skelet-Øen“. Den afsejlede under Ledelse af Browns betroede Formand, Irlænderen O'Neill, og det, der ikke var lykkedes andre, lykkedes ham.

Efter mange livsfarlige Forsøg og Kampe med Elementerne, finder denne Vovehals og hans uforfærdede Besætning paa det Tidspunkt, da Filmen tager sin Begyndelse, Vraget paa Bunden af Havet og optager dets rige Skatte.

Dykkerskibet duver. Dykkerpumpens regelmæssige Slag lyder over Dækket. Skildvagten tramper frem og til-

Dykkerens farefulde Hverdag begynder

bage over Fordækket med opplantet Bajonet paa den skarpladte Riffel. Befolkningen derinde paa Kysten, Brimudianerne, en Blandingsrace af Spaniere og Portugisere og Indfødte, som i Øjeblikket regeres af en rendyrket Forbryder, Præsident Don Guerre, har adskillige Gange vist en nærgaaende Interesse for de Ting, Dykkerne paa Havbunden surrede paa Dykkerskibets Krankæder. Der er flere Gange faldet Skud fra begge Sider.

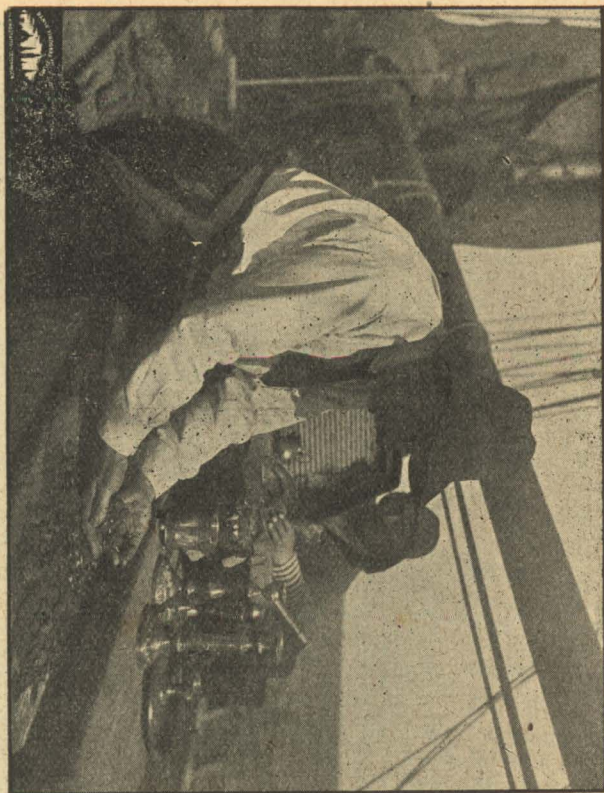
Det er ved at blive Aften. Dykkeren kommer op med Dagens sidste Høst, en Pose Gulddukater. Hans Hjelms aabnes og han faar Lov at se lidt paa Solen. Det undgaar Skildvagtens Opmærksomhed, at to Spaniere inde i Land holder Øje med alt derude. Det er Præsidentens højre Haand, Juan og hans Hjelper Pedro. Juan ser i sin Kikkert, at O'Neill gaar fra Borde sammen med sin Datter og en Matros. Der glider et beslutsomt Drag over hans

usympatetiske Ansigt. Nu er Tiden imidlertid indè, og Præsidenten, der som et Rovdyt lurar paa det Øjeblik, da Amerikanerne har bjerget alt, hvad der er i Vraget, for saa at falde over dem, venter utaalmodigt paa Byttet.

Juan bliver gennem et Pigebarn, der er i en Smuglerkro i Nærheden af Kysten, holdt à jour med alt, hvad der sker ombord.

En af Matroserne er „skudt“ i den sortøjede Juanita, og betror hende alt, hvad hun ønsker at vide. Og Juan véd, at i Morgen er der ikke mere at hente op dernede fra Vraget, derfor maa der handles i Nat.

Pedro jager afsted paa sin Hest med Brev til Præsidenten, og Juan gaar op i Kroen og instruerer Juanita. Værtinden giver han et bedøvende Pulver, som skal hældes i Matrosens Vin.

Hvad Hævet gemmer

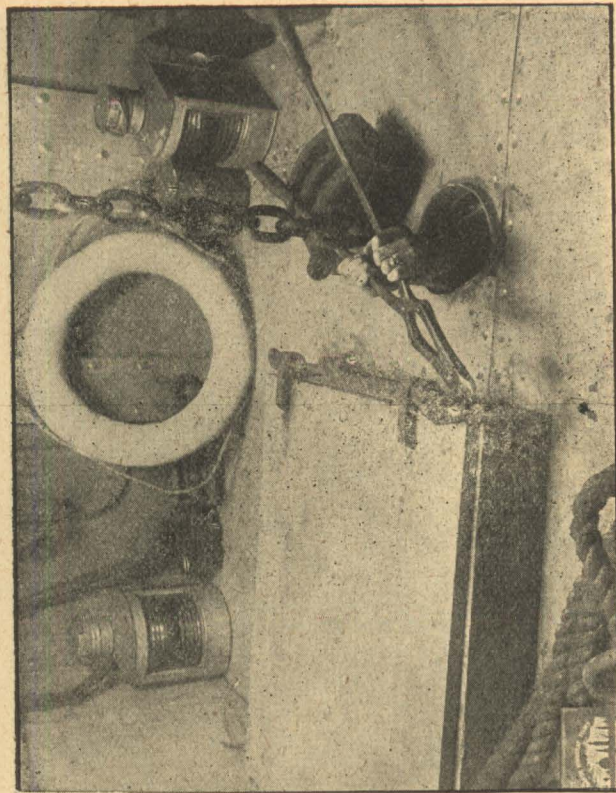
Alt gaar efter Ønske. Medens O'Neill, efter at have spist til Aften, rider af Sted til den lille Vig, hvor han har sin Jolle skjult. drikkes Matrosen fra Sans og Samling, af føres sit Tøj, som Pedro skal bruge, og Præsidenten modtager samtidig Meddelelse om, at Juan samme Nat lader Dykkerskibet sænke og sikrer sig O'Neill for at tvinge ham til at meddele, hvor han holder de opfiskede Skatte skjult.

O'Neill ror sin Baad hen til en smal Klippespalte, der danner Indsejlingen til Hulen, hvor Skattene gemmes, Han afbryder de elektriske Ledningstraade til en undersøisk Mine, som den praktiske Amerikaner har anbragt i den smalle Indsejling til Bevogtning af Værdierne. Og Dagens Høst lægges i Hulen ved Siden af alt det andet, Guld- og Sølvsmykker, Perlekæder, Diamanter, Ædelstene og Skrin og Sække med røde Gulddukater.

Pedro sniger sig ombord i Dykkerskibet, overmander Vagten, laaser Besætningen nede i Kahytten og borer Hul i Skibssiden nede i Lasten. Medens dette sker er O'Neill redet hjemad.

En Flok af Juans Folk sidder lejrede ved et Baal, da pludselig en af dem, en lille hæsli Dværg, hører Hovslag. Alle styrter op.

Et Øjeblik efter kommer O'Neills Hest galopperende henad den stejle Klippevej, der fører til hans Hjem. Men den har ingen Rytter. Juans Folk har løst deres Opgave — øjensynlig. Da viser sig pludselig en Skikkelse paa Vejen, en Mand som er hidkaldt af det rasende Dyrs Hovslag. Man ser i hans aabne ærlige Øjne, at han ikke er Brimudianer. Det er Eventyreren Jack Davy, en forfulgt, fredløs Mand, der har krydset Præsidentens mørke Veje,

Fangens snedige Trick ombord

og paa hvis Hoved Don Guerre har udsat en Pris. Han genkender Hesten og forfølger den. Fra en høj Klippekan ser han nogle Skikkelser oppe paa den svimlende høje Klippe: „Den døde Mands Finger“. — De bærer en Skikkelse imellem sig. Jack fyrer paa dem, de skyder igen og forsvinder. Paa Tilbagevejen møder han Mary. Han fortæller hende hvad der er hændt! O'Neill lever endnu.

Ude paa det synkende Dykkerskib lykkes det Vagten at frigøre sig, han faar i sidste Øjeblik aabnet for sine Kammerater, der kæmper i Vand til Livet. Pedro, som i det samme kommer op fra Lasten, maa redde sig ved et Spring i Søen.

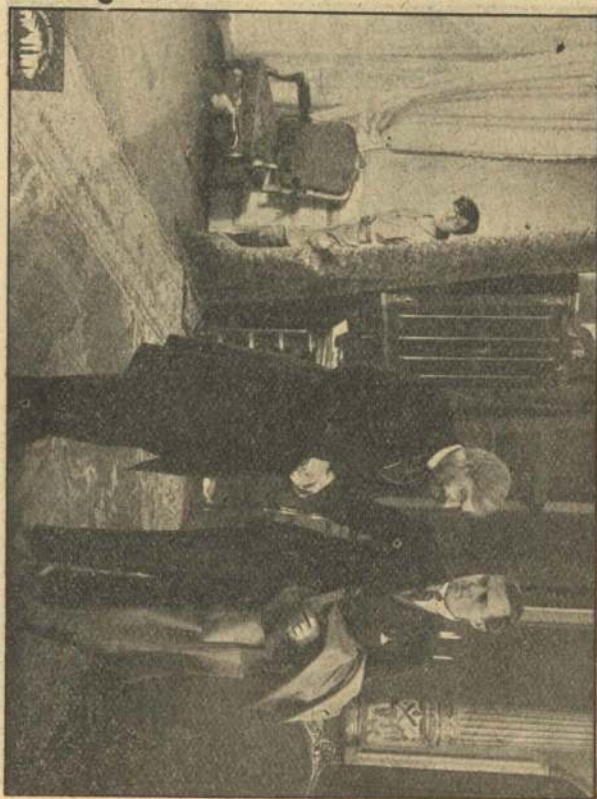
I Chikago arbejder James Wilson som Sekretær hos Brown. Han er forlovet med Mary O'Neill og haaber paa

Bryllup, naar Dykkerekspeditionen kommer hjem. Brown modtager nu et Brev: „Dykkerskibet er forsvundet. O'Neill holdes fangen af Præsidenten. Hans Hus er afbrændt. Hans Datter og jeg er jagede af Præsidentens Folk, vi holder os skjulte i Klipperne. Send med første Damper en betroet Mand. Uden Penge kan intet gøres. Præsidenten har en Spion paa Deres Kontor. Jack Davy.“

Dermed er alle Browns Illusioner bristede. Han mister for første Gang sin Aandsnærværelse og véd intet Raad.

Men James har Ungdommens Tro, han faar Tilladelse til at rejse til Brimuda, og Brown maa realisere sine sidste Resourcer for at skaffe Kapital, der sætter James i Stand til at føre den fortvivlede Krig med Republiken.

Tilfældet vil, at en af Browns Kontorister, en skummel Fyr, nogle Minuter senere gribes, og det fremgaar af

„Vær rolig, Gerningsmændene skal blive straffede!“

Breve, han har i Lommen, at han ikke er nogen ringere end Don Guerres Nevø, Fernandez. Han bliver vist Døren. Brown vil ikke have Politiet og Pressen indblandet i sit Hazardspil ved „Skelet-Øen“, og lader ham derfor slippe.

Samme Dag rejser James til Brimuda med en Fragtdamper, som anløber Øen, og denne Nat bliver rig paa Begivenheder, der straks giver James en Forsmag paa, hvad der venter ham i Forbryderrepubliken.

Han staar paa Kommandobroen og betragter sit Fædrelands Kyst, der ligger som en Skybanke i Horisonten, da han hører Skridt bag sig. Han vender sig og ser Rorgængerens, en Matros, som er hyret samme Dag, paa Vej henimod sig med et saadant Udtryk i Ansigtet, at der ikke er Tvivl om hans Hensigter. Det kommer til en Brydekamp, under hvilken Matrosens Skæg, der er falskt, rives

af. — Det er Fernandez. Han spærres inde, men ved Midnatstid lykkes det den smidige og opfindsomme Spanier at undvige. En Redningsbaad er forsvundet.

Da Damperen nogle Dage senere sejler langs Brimudas Kyst, springer Fernandez i Vandet og svømmer i Land. Han indtræffer hos Don Guerre nogle Minutter før James, som kommer for at beklage sig over den Uret, der er begaaet. Præsidenten lover ham Hjælp, men da han gaar, lister Fernandez efter, og hvis ikke en Fremmed pludselig var dukket op, var der sket en Ulykke. Denne Fremmede er Jack Davy. De To flygter ind paa det Hotel, til hvilket James Tøj er bragt. Jack, der kender Præsidentens Kampmidler, undersøger Værelset. Under Lagenet i Sengen finder han et smukt Eksempel af Brimudas farligste Giftslange. Negerkelneren viser sig at være i Komplottet, selvfølgelig, han bindes og knebles, og de flygter ud af en

Et farefuldt Øjeblik

Bagdør. Et Par forgiftede Knive, som hviner dem om Ørene fra en Balkon, bestyrker Jack i den Overbevisning, at de har hele Republiken at kæmpe imod. Det lykkes dog Jack Davy at føre sin Protegé uskadt ud til den Klippehule, hvor han holder Mary skjult, og hvor de videre Planer lægges.

Men O'Neill sidder fængslet i en dyb Slotskælder, en Rede for Slinger og Kryb, og Don Guerres Folks Tilflugtssted. Her pines han af Juan og hans Bande. Han sultes og pines, og da han ikke kan udholde det mere, siger han, hvor Skatten er skjult. Men han taler ikke om Minen.

Nogle af Banditterne ror ind. Et Brag — og Baaden springer i Luften, men nogle af dem naar svømmende Hulen, og nogle Timer efter kan Juan triumferende meddele Præsidenten i et Brev, at Byttet er i Slotsruinen. —

Jack Davy ser Pedro med Brevet. Han overrumpler ham, fører ham til sin Hule, binder ham og fratager ham Brevet, af hvis Indhold de tre Amerikanere rædselsslagne forstaar, at Slynglerne har Heldet med sig. Men de har ogsaa faaet at vide, hvor O'Neill er.

Ved Nattetid lykkes det Pedro at flygte og medtage sine Fjenders Vaaben. Han naar Byen og beretter for Præsidenten og Fernandez, hvad der er sket. „De sover i Hulen,“ siger han, „vi kan tage dem i Nat“. Fernandez drager straks afsted, og han har ingen Besvær med at overmande Jack Davy og James Wilson.

Men Mary udfører nu med overordentlig Mod en Bedrift. Hun vidste nu, hvor Dykkerskibet laa. Men da hun endelig naar frem over de frygtelige Klipper, ser hun til sin Rædsel, at Skibet sejler. Folkene havde stoppet Lækken og var nu kede af at vente. — Ved et Skud kalder hun paa dem, og Redningen er nær.

Don Guerre har begivet sig til Ruinen. Han afsiger Dødsdommen over de tre Amerikanere. Hans Fingre har allerede grebet i Dukaterne og Diamanterne.

Pedro har hævet sin Magasinriffel, der er ladet med 3 Kugler og har Sigte paa O'Neill, da Søfolkene, Dykkerskibets brave Gutter, styrter ned i Kælderens med Bajonetter paa Riflerne. Det kommer til en kort Kamp. Fernandez, der ser, at Brimudianerne viger for Matrosernes rasende Angreb, fyrer sin Revolver af mod Wilson, men Jack Davy kaster sig foran ham, og Kuglen rammer ham. Don Guerre, Manden, der er fortrolig med Snigmordets Metode, men er fejj i aaben Kamp, er den første der flygter, han giver derved Signalet til sine Folk. der følger ham. Forfulgte af Søfolkene styrter Don Guerre og hans Folk sig nedad en stejl Skræt, og midt paa denne rammes han af en Kugle, som kaster ham til Jorden. — Søøverskatten er i Hænderne paa dens Ejermænd.

Men Sagnet kræver en Mands Liv. Havet forlanger sit Offer — og Sagnet gaar i Opfyldelse. — Da Brimudas Klippekystr ligger langt ude, og Dykkerskibet, drevet af en blid Medbør, stævner mod venligere Strande, da drager Jack Davy sit sidste Suk, omgivet af de Mennesker, han ofrede sit Liv. De ligger paa Knæ paa Dækket om hans Leje, de vejrbidte Mænd og den unge, blaaøjede Kvinde, som han hjalp til hendes tabte Lykke. Et sørgmodigt Smil er hans sidste Hilsen til dem, og hans Øjne brister.

— — —
Dagen efter sænkes hans Kiste i Havet.

Store Taarer rinder nedad O'Neills Kinder, da han beder Bønnen for den Dødes Sjæl. Og intet Øje er tørt.

— — —
En Blomsterkrans vugger paa Bølgerne.

